

РЕШЕНИЕ

№ 640

гр. София, 06.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 12.01.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12545** по описа за **2017** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 239194 от 16.10.2017г. по НАХД № 22696/2016г. на СРС, НО, 19-ти състав е отменено наказателно постановление (НП) № 22-003049 от 03.11.2016г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (Д.) - С. за нарушение на разпоредбата на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2 от 22 март 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2), за което на основание чл. 413, ал. 2, от Кодекса на труда (КТ) е наложено на С. З. М. административно наказание – „глоба“ в размер на 1500 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от „Д.“ - С. с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Я. поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди НП.

Ответникът – М., редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпили са писмени бележки от адв. Р., с които се оспорва касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че [фирма] през месец септември 2016 г. извършвали строеж на многофункционална сграда с жилища, офиси, ателиета, медицински център, апартаментен хотел и подземен гараж в [населено място], [улица] срещу „П.“ (ул. „Тинтява“ № 100). Технически ръководител на обекта е С. З. М., определен със Заповед от 15.03.2016 г., който е назначен на работа в дружеството с трудов договор. На М. била връчена и длъжностна характеристика за длъжността „Технически ръководител“. В същото дружество с място на работа същия обект като кофражист работел Н. В. Г.. Видно от приложените в заверен вид книги за инструктаж, същият е преминал инструктаж по безопасност и здраве при работа на работното място на 01.05.2016 г., както е и преминавал ежедневен инструктаж по безопасност и здраве на работа, включително и на дата 21.09.2016 г.

За нуждите на строителния обект бил сключен на 01.09.2016 г. договор за наем и монтаж на строително скеле между [фирма], представлявано от П. К., като наемодател и [фирма], като наемател и [фирма] като главен изпълнител. Съгласно условията по същия наемодателят предоставя под наем на наемателя 5000 кв. м. фасадно скеле, съгласно приемо-предавателен протокол за предаване на скелето за обект: многофункционална сграда с жилища, офиси, ателиета, медицински център, апартаментен хотел и подземен гараж в УПИ I - 1500, кв.2Ж, М. НПЯ „Червена звезда/ Д. -запад/" и жилищна сграда с офиси и подземен гараж в УПИ IV-1500, кв.2Ж М. НПЯ „Червена звезда/ Д. - запад/". При предаване и връщане на скелето е предвидено да се състави приемо-предавателен протокол.

На 21.09.2016 г. отдаденото под наем скеле е било в процес на изграждане, не е било обезопасено и не е било въведено в експлоатация.

На същата дата след като му е бил проведен ежедневния инструктаж по безопасност и здраве на работа лицето Н. Г. започнал работа. Т. се качил и паднал от едно от изградените, но необезопасено и невъведено в експлоатация скеле от височина, следствие на което починал.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 22-003049 от 03.10.2016г., а въз основа на него било издадено и процесното НП.

Настоящият касационен състав не споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление не съдържат изискуемите реквизити и не отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са

нарушени. За нарушена норма е изведена разпоредбата на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2 за контрол на спазване на изискванията на ЗБУТ, а в описателната част на наказателното постановление е написано, че М. „не е осъществил контрол по спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд, като на 21.09.2016г. не е осъществил контрол за предотвратяване използването на изграденото и необезопасено скеле.“ Наказаното лице е било наясно за какво нарушение му е наложено наказание, при каква фактическа обстановка и е бил в състояние своевременно да организира своята защита, като по никакъв начин не е налице процесуалното нарушение възприето от СРС.

Според сочената като нарушена нормативна разпоредба на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2/2004 г. техническият ръководител изпълнява и контролира спазването на изискванията за ЗБУТ. Такова задължение е посочено и в трудовата характеристика на лицето (I. Основни задължения, т. 12). Макар разпоредба да не съдържа каквото и да било конкретно изискване, в оперативната самостоятелност на техническия ръководител е възложено задължение за контрол за спазване на изискванията без да е посочена методика за осъществяване на контрола. За да е налице фактически и правно обосновано обвинение, то същото следва да почива на конкретно правило, което очертава конкретно задължително поведение за определен кръг правни субекти и да се установи несъмнено, че привлеченото към отговорност лице попада в този кръг. Тук несъмнено задълженият субект е посочен и е налице и такова правило за поведение, състоящо се в осъществяване на контрол. От данните по делото се установи, че техническият ръководител не е установил контрол по спазването на ЗБУТ, тъй като при извършената в последствие проверка се установи липса на поставен знак, който да сигнализира забрана за ползване на съоръжението в строеж (чл. 30, ал. 2 от Наредба № 2). Това се потвърждава от извършената проверка и издаденото въз основа на нея предписание за поставяне на такъв знак, както и от показанията на св. А. - Г..

В глава Общи положения, раздел IV, „Работи на височина” в наредбата, чл. 61 предвижда, че паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение.

Съгласно чл. 62, ал. 1 за предотвратяване на риск от падане при работа на височина (вкл. на скатни покриви) се осигуряват средства за колективна защита от падане на хора, инструменти, продукти и др. Такива съоръжения не са били поставени на процесното скеле. В задълженията на техническия ръководител е било да въведе такава организация на труд, която да гарантира безопасните условия на труд на строителната площадка. Провеждането на инструктаж на работниците и служителите, не замества други мерки за охрана на безопасността на труда, които лицата са длъжни да приемат по силата на служебно отношение (Постановление № 2 от 27.09.1979г. на Пленума на ВС).

От изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира, че лицето М. не е изпълнил задължението си за контрол за безопасни условия на труд, произтичащо от разпоредбата на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., въз основа на което АНО е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 413, ал. 2, пр. 2 от КТ. Размерът на наложеното наказание е към законоустановения

минимум, поради което е справедлив.

С оглед изложеното - решението на СРС като неправилно следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 239194 от 16.10.2017г. по НАХД № 22696/2016г. на СРС, НО, 19-ти състав, с което е отменено НП № 22-003049 от 03.11.2016г.

Вместо него

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-003049 от 03.11.2016г., издадено от директора „Д.“ - С. за нарушение на разпоредбата на чл. 26, т. 1 от Наредба № 2 от 22 март 2004г., за което на основание чл. 413, ал. 2 от КТ е наложено на С. З. М. административно наказание – „глоба“ в размер на 1500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.